

Перукар (перукар-модельєр)

Характер роботи

Про професію перукаря знали ще наші древні предки. У багатьох літературних творах можна прочитати про послуги цирульників (так раніше називали в Росії перукарів), сотні людей приходили до них, щоб поголитися, постригтися або зробити зачіску. Слово "перукар" має французьке походження (perruque) - накладка з волосся, а в театрі - один з виразних засобів гриму. Професія перукаря завжди була і буде життєво необхідною, оскільки в людині закладено прагнення до краси і догляду за собою.

Види діяльності професії перукар:

- підбір зачіски з урахуванням особливостей зовнішнього вигляду клієнта;
- миття, розчісування, стрижка і укладання волосся;
- фарбування волосся в різні кольори і відтінки, їх знебарвлення;
- хімічна завивка волосся;
- завивка волосся електричним способом (щипцями) і на бігуді;
- косметичний догляд за волоссям (лікувально-оздоровчі процедури: маски, масаж і так далі);
- створення зачісок на замовлення для урочистих випадків;
- гоління особи з урахуванням властивостей і типів шкіри;
- робота з париками, шиньйонами і накладками;
- дезінфікування, чищення і перевірка інструментів;
- розробка моделей зачісок з урахуванням напрямку моди.

*Быть парикмахером, не каждому дано
И в мастера выходят единицы.
Оно прилежками менает наши лица,
Но редко встретишь парикмахера такого,
Чтоб посоветовать сумела, что и как,
Чтобы клиента понимала с полуслова,
Чтобы творила, а не стригла просто так.
Когда нам хочется серьёзных перемен
Мы к парикмахеру идём с одной лишь целью,
Чтоб выглядели на СТО, как супермен,
Чтоб мир вокруг кружился каруселью!!!*

Умови роботи

Перукарі працюють в салонах краси, перукарнях, рекламних і модельних агентствах, на телебаченні.

Робота перукаря – це надання послуг із стрижки, гоління, завивки, забарвлення, створення зачісок, укладань і інших процедур. Перукар володіє сучасними перукарськими технологіями. При необхідності може проконсультувати клієнта по питаннях догляду за новою зачіскою, порадити можливі способи укладання нової стрижки, а також засоби для оздоровлення волосся і шкіри голови.

Перукар легко орієнтується в різноманітті своїх професійних інструментів. Наприклад, при створенні однієї модельної стрижки він може застосовувати різні види ножиць, філіровочную (небезпечну) бритву, машинку для стрижки волосся. У арсеналі перукаря є десятки видів гребінців, бігуді, різні електричні прилади, шпильки і декоративні елементи.

Деякі люди відвідують салон краси не стільки для того, щоб зробити нову зачіску, скільки поспілкуватися зі своїм майстром. Тому перукар – людина комунікабельна, тактовна і доброзичлива.

Робочий день він проводить на ногах, проробляючи тисячі маніпуляцій руками, що вимагає фізичної витривалості.

Освітня підготовка

Залежно від своєї спеціалізації одні перукарі займаються жіночими зачісками, інші – чоловічими, а треті – тільки дитячими. Але є і перукарі-універсали. Перукар – це дизайнер, художник і скульптор. Він володіє просторовим і творчим мисленням, добрим смаком і знає, як втілити бажання клієнта або свої власні ідеї в життя. Необхідні йому і знання тенденції моди. Щоб зачіска або стрижка гармонувала із зовнішнім виглядом людини, з його формою обличчя, перукар повинен добре знатися на типах зовнішності, уміти маскувати недоліки і підкреслювати достоїнства зовнішності. Майстер перукарського мистецтва має хороший окомір, тверду руку і високу чутливість до кольору.

Щоб стати перукарем, необхідно здобути професійно-технічну освіту (термін 3 роки).

Здібності

- *хороший розвиток моторики рук;
- *точний окомір;
- *уміння зосереджуватися на одному об'єкті тривалий час;
- *хороша зорова пам'ять;
- *розвинена творча уява;
- *висока чутливість рук;
- *художні здібності (до малювання);
- *висока перешкодостійкість (здатність працювати з високим рівнем шуму в приміщенні);
- *фізична витривалість.

Особові якості, інтереси і схильності

- *терплячість;
- *охайність;
- *винахідливість;
- *естетичний смак;
- *акуратність, ґрунтовність (уміння ретельно виконувати роботу);
- *доброзичливість по відношенню до людей;
- *енергійність;
- *легкість в спілкуванні з людьми;
- *тактовність;
- *спостережливість.

Якості, що перешкоджають ефективності професійної діяльності:

- погана координація рухів;
- ослаблена увага і пам'ять;
- нерозвинена уява;
- нерозвинена ручна моторика;
- відсутність естетичного смаку;
- неохайність, невміння дотримувати санітарно-гігієнічні вимоги;
- дратівливість і швидка стомлюваність;
- нетерпиме відношення до манер, смаку, особливостей зовнішності інших людей;
- відчуття гидливості до інших людей;
- алергічні реакції на хімічні речовини (пахучі і фарбувальні речовини) і волосся

